

Landsbygdsriksdagens resolution

Den pågående vård- och landskapsreformen ger en enastående möjlighet att ta landsbygdens behov i beaktande. Att anpassa program och åtgärder utgående från platsens problem, möjlighet och vilja bör understyrkas. Behoven på landsbygden följer inte kommun- och sektorgränser, men många verksamheter gör det idag. Här kan platsbaserad utveckling ge nya möjligheter att använda resurserna rätt och skapa nytänkande.

Stat och kommuner måste se till att landsbygden beaktas genom flexibla lösningar. Kommunerna bör i allt högre grad utnyttja information från byarna för att göra den elektroniska välfärdsberättelsen. På alla nivåer måste man nu samlas över sektorgränserna, bilda partnerskap för att möta de nya servicebehoven bland människorna på landsbygden. På detta sätt kan man lösgöra resurser som i dag binds i stela strukturer. Alla kommuner måste nu identifiera sina problem och möjligheter. Landsbygdssäkringen är en viktig metod i detta arbete.

De nya arbetsplatserna i Finland skapas i mikroföretag. Deltidsföretagande är en viktig ingång till företagandet. Därför bör lagstiftningen anpassas till dessa företags verklighet. I dag är lagstiftningen till största delen uppbyggd på storföretagens villkor.

Små gemenskaper på landsbygden har bättre förutsättningar till en lyckad integration. Kommuner och organisationer måste kämpa för att få den resurs som finns i nyfinländare till landsbygden. Invandrarna är en stor resurs i kampen för att hålla landsbygden levande. De tillför såväl arbetskraft som ny kunskap!

Landsbygden är en kraftkälla då det gäller Finlands utveckling. Ur en trygghetssynvinkel borde Finland jobba för mer decentraliserad energiproduktion. Nya arbetsplatser kan också skapas genom att lyfta fram närproducerad mat och närhistoria där turismföretagande har en

central roll. I dag handlar det om att sticka ut, bli mångsysslare och skapa nya samarbetskoncept.